

5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (B)

1. čtení: Sk 9,26–31

Barnabáš jim vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Když přišel Šavel do Jeruzaléma, pokoušel se navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem.

Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval s helénisty a přel se s nimi. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsu.

Církev měla pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha svatého.

Žl 22,26b–27.28+30ab.30c–32

Odp.: Budu tě chválit, Hospodine, ve velkém shromáždění.

nebo: Aleluja.

Své sliby splním před těmi, kdo ctí Hospodina.

Chudí se najedí do sytosti,

kdo hledají Hospodina, budou ho chválit:

„Navěky ať žije vaše srdce!“

Rozpomenou se, k Hospodinu se obrátí

všechny končiny země,

před ním se skloní

všechna lidská pokolení.

Jen jemu se budou kořit všichni, kdo spí v zemi,
před ním se skloní všichni, kdo sestupují v prach.

I má duše bude pro něho žít,

mé potomstvo bude mu sloužit.

Bude vyprávět o Pánu příštímú pokolení,

lidu, jenž se narodí, budou hlásat jeho spravedlnost:

„To udělal Hospodin!“

2. čtení: 1 Jan 3,18–24

To je to jeho přikázání: abychom věřili a milovali.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Jana.

Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy! Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a to uklidní před ním naše svědomí, když by nám něco vyčítalo, neboť Bůh ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí.

Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé.

A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Zpěv před evangeliem: Jan 15,4a.5b

Aleluja. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás, praví Pán; kdo zůstává ve mně, ten nese mnoho ovoce. Aleluja.

Evangelium: Jan 15,1-8

Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně.

Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“